

"Ηθελε, δὲν ἤθελε, με τὸ γιογλάρισμα ἀπὸ τοῦ 'καμες ἤφυγε.

γιολλάρω (I) ἐνιαχ. γιολ-λάρω Κύπρ. (Κώμα Γιαλ.) γιογλάρω Κρήτ. (Νεάπ.) γιογλέρω Κρήτ. (Σητ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yollama k* = στέλλω, ἀποστέλλω. Ἡ κατὰλ. πιθάν. κατὰ τι συνών. εἰς -άρω, ὡς τὸ μὴ τυπωθὲν βιολάρω ἐκ τοῦ Ἰταλ. *violare*. Ἐκ τούτου μάλιστα θὰ ἠδύνατο νὰ προκύψῃ καὶ φωνητικῶς: * βιολάρω > βγιολάρω > γγιολάρω.

Παρακινῶ κάποιον ἐπιμόνως, ἐκβιάζω κάποιον νὰ φύγῃ ἐνθ' ἄν.: Μόλ'ς καὶ κατάλαβε πὺς ὁ φαμέγιος πὺν πῆρε δὲν εἶχε παστρικά χέρια, τὸν ἐγιόγλαρε τὴν ἴδια μέρα Κρήτ. (Νεάπ.) Γιόγλαρέ τον νὰ φύγῃ, γιατί θ' ἀργήσῃ νὰ πάῃ καὶ θὰ μαλώνῃ ὁ πατέρας του Κρήτ. (Σητ.) Γιόγλαρισμένο τὸν ἔχουνε καὶ γιὰ 'κειονά' ρθε αὐτόθι. Πότε νὰ τὸν-γιολ-λάρουμεν τζαὶ τοῦτον, νὰ ἡσυχάσουμεν! (ἡ μήτηρ περὶ τοῦ ἀνυποτάκτου τέκνου τῆς) Κύπρ. (Κώμα Γιαλ.)

γιολλάρω (II) ἐνιαχ. γιολ-λάρω Κύπρ. (Πεδουλ.) Κρήτ. (Νεάπ.) γιογλέρω Α. Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ. Σητ.) Δ. Κρήτ. ("Ἅγιος Βασίλ. Μαλάκ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yollanmak* = βαδίζω, προχωρῶ.

1) Βιάζομαι, σπεύδω Κρήτ. ("Ἅγιος Βασίλ. Σητ.): 'Ε-γιόγλαρα νὰ φύγῃ, γιὰ νὰ τότε φτάξω 'ς τὴ στράτα Σητ. Ταῦτέρον θὰ γιογλάρω, νὰ πᾶ' νὰ τότε δῶ (ταῦτέρον = ταχυτέρου = αὐριον πρῶτ) "Ἅγιος Βασίλ. **2)** Φεύγω, ἀναχωρῶ δρομαίως Κρήτ. ("Ἅγιος Γεώργ. Μαλάκ. Νεάπ.) Κύπρ. (Πεδουλ.): Βιαστικός εἶμαι καὶ πρέπει νὰ γιογλάρω "Ἅγιος Γεώργ. Ποῦ γιογλέρεις πάλι κ' ἔχεις τόση δουλειὰ 'ς τὸ σπίτι; Μαλάκ. Ἐκατασκότωσε τὸν ἄνθρωπο κ' ὕστερα ἐγιόγλαρε δελόγο καὶ δὲ δὸν ἐπιάσανε (δελόγο = ἀμέσως) Νεάπ.

γιολντάσης ὁ, Μεγίστ. Πελοπν. (Βούρβουρ.) γιολντάσης Ἡπ. γιολδάσης Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.) Σέριφ. γιολδάς Θράκ. (Μάδυτ.) γιολντάς Λέσβ. Σάμ. γιολντάς Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιολντάσης Ἡπ. Κύπρ. γιολντάς Α. Παπαδιαμάντ., Πεντάρφ., 36 γιολντάσης Λυκ. (Λιβύσσ.) γιορδάσης Κρήτ. γιορντάσης Πελοπν. (Γαργαλ. κ.ά.) γιορντάς τό, Ἰμβρ. γιορντάσιν Χίος (Καρδάμ.) γιορντάσα ἡ, Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yoldas* = συνοδός, πολίτης. Ἡ λ. ὡς ἐπών. καὶ παρὰ Φωσκόλ., Φορτουν., πρᾶξ. Δ., στ. 45 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδ.): « Τὸν Ἀλιγιέρη τοῦ Μαριτσᾶ γῆ κείνο τοῦ Γιλδάσου | θὰ βρῶ δυὸ φελλοπάπουτσα, νὰ πᾶ' νὰ μ' ὀρδινιάσου».

1) Σύντροφος, φίλος, συνοδοιπóρος ἐνθ' ἄν.: "Ε, ποῖοι 'τανε οἱ γιολντάσηδες χτές βράδυ; (ποῖοι = ποῖοι) Σέριφ. Μιὰν ἀργαῶ'ν ἔτυχι νὰ σ'νουβριθῇ μ' ἓνα γιολντάση τ' (ἀργαῶ'ν = βράδυ, σ'νουβριθῇ = συναντηθῇ) Λέσβ. "Ελεγαν πρὸς ἀλλήλους: θυμᾶσαι, καρδάς, τοῦτο; θυμᾶσαι, γιολντάς, αὐτό; Α. Παπαδιαμάντ., Πεντάρφ., 36. || Γνωμ. "Ο γιολντάσης εἶν' ἀδερφός τοῦ δρόμου Ἡπ. || "Ἀσμ.

Κυρά Γιαννάκαινα | δὲν τό 'κανες καλά, ποὺ μοῦ πίκρανες τὸν Τάση | τὸ δικόνε μου γιορντάση Πελοπν. (Γαργαλ.)

Δὲ θέλω 'γὼ, γιορδάσηδες, σήμερο τσ' ὀρμηγεῖς σας Κρήτ. Συνών. ἀρκαντάσης, μπουραζέρης. Πβ. βλάμης, ἀδερφοποιτός **2.** **β)** "Ο ἐργαζόμενος μὲ κάποιον ἄλλον εἰς αὐτὴν τὴν ἐργασίαν, συνυπηρέτης

Λυκ. (Λιβύσσ.) **2)** Τὸ θηλ. γιορντάσα, εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ἡ γριὰ Πελοπν. (Λαγκάδ.)

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. *Γιολντάσης* Θεσσ. (Καρδίτς.) Πελοπν. (Μάν.) *Γιολντάσης* Ἀθῆν. Ἡπ. (Ἰωάνν.) Θεσσ. (Βόλ. Καρδίτς. Λάρ. Τίρναβ.) Μακεδ. (Θεσσαλον. Πολύγυρ.) Πελοπν. (Καλάμ. Κόρινθ.) Σκόπ. *Γιορδάσης* Θήρ.

γιολντάσιος ἐπίθ. ἐνιαχ. γιολντάσιος Α. Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιολντάσης*, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ *γιολντάσης*, καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. -ιός.

"Ο ἀνήκων ἢ ὁ ἀναφερόμενος, ὁ προσιδιάζων εἰς *γιολντάσην*, φιλικός, συντροφικός. **β)** Τὸ οὐδ. ὡς οὗς, ἡ συντροφιά, ἡ ἀγάπη: "Ἀσμ.

Δὲ θέλω 'γὼ παραδείσο ν-οὐδ' ἐκκλησιὰ ν' ἀγιάσω, μόν' θέλω τὸ γιολντάσιο, νὰ παίζω, νὰ γελᾶσω.

γιολονίτσα ἡ, Πόντ. (Ἰνέπ.) γιολονίτσα Πόντ. (Ἰνέπ.) Ἀγνώστου ἐτύμου.

Γυναικ. ἀνθάδης, *γλωσσόυ*.

γιολτζής ὁ, Ἄνδρ. Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Κάρς) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Περίδ. γιολτζής Λέσβ. Μακεδ. (Πεντάπ.) Τῆν.—Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2,318 γιολτζής Πόντ. (Χαλδ.) γιολτζής Θήρ. γελουτσής Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yolcu* = ὁδοιπóρος, ταξιδιώτης.

1) Ὁδοιπóρος, ταξιδιώτης Ἄνδρ. Βιθυν. (Κουβούκλ.) Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Ἀδριανούπ. Μάδυτ.) Ἰων. (Κρήν.) Κρήτ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Πόντ. (Χαλδ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) Σάμ. (Μαραθόκ.) — Ν. Πολίτ., Παροιμ., 2,318 — Λεξ. Βυζ. Μπριγκ. Περίδ.: "Αρχοδας, ἄμα ἄμγαλος χωριάτ'ς, με τὸ γνωστικὸ γιολτζή Κουβούκλ. || Παροιμ. "Ισαμὶ νὰ 'σι σὺ γιολτζής τσι 'γὼ χαν'τζής, θ' ἀδαμώσουμι μιὰ φουρά (χαν'τζής = ξενοδόχος δι' αὐτοὺς ποὺ μᾶς ξεγελοῦν εἰς τὰ συναλλαγὰς, διότι δὲν φοβοῦνται τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἀνταπόδοσιν τῶν ἴσων, ὄντες πεπεισμένοι ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ ἔχῃ κανεὶς συναλλαγὰς με αὐτούς) Ν. Πολίτ., ἐνθ' ἄν. || "Ἀσμ.

Τῆς ἀροδάφνης κούκκουτσο, τῆς πικροδάφνης φύλλο, δώστε μου τὴν καστέλα μου, κ' εἶμαι γιολτζής,

νὰ φύγῃ

Κρήν. **2)** "Ο μετανάστης Πόντ. (Κάρς). **3)** "Ο μὴ ἐπιτυχῶν κάτι Ἄνδρ.: "Ηρθενε πάλι ὁ Λουλούδης γιολτζής (ἄπρακτος). **4)** Φίλος, γνωστός Τῆν.: "Εχον ἓνα γιολτζή 'ς τ' χώρα.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γιολτζής* καὶ ὡς ἐπών. Μακεδ. (Θεσσαλον.)

γιδόμα τό, Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Σχοινίον με τὸ ὅποιον σύρουν τὰ πλοῖα εἰς τὴν παραλίαν. Συνών. κάβος, παλαμάρι, καραβόσκοινο.

γιονᾶς ὁ, Πελοπν. (Κάμπος Λακων. Καρδαμ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *yün* = μάλλινη ἐπένδυσις.

Τὸ στρώμα τοῦ σάγματος: Χάλασε ὁ γιονᾶς τοῦ μουλαρίου, θὰ τὸν ἀλλάξω Πελοπν. (Καρδαμ.) Συνών. στρατούρα.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν.

